

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

tem precaretur ac regi reginaeque vltimam benedictionem sublata, magna cum pietate, dextera impariretur. Corpus deflitutis planè viribus languibat, dubiaque minimè mortis signa edebat, cum spiritus incredibili gaudio exultas inter charos suorum amplexus solutos mortalitatis vinculis ad creatorem suum euolauit.

Moritur vir sanctus.

Pontificiam dignitatem summa cum auctoritate ac eximia sanctitatis laude cõtra regum duorum vim ac potentiam annis tredecim administravit præclarum sanè posteris conitantiæ ac fortitudinis exemplum relinquens ne pro ecclesie libertate tuenda vllis laboribus frangerentur, vlla ne persecuciones minas vel supplicia formidarent.

VITA ET MARTYRIVM S. EPIPODII martyris Lugdunensis. ex ea qua exstat apud Suetonium.

Principis Antonini Veri decimoseptimo Imperij anno, cum per multas prouincias gentilium furor defæuaret, tum in Lugdunensi præcipue vrbe debacchatus est: in qua pro sui magnitudine quanto maiores debebant populi, tanto etiam gentilium copiosior rabies æstuabat. Iudices, officiales, tribuni, milites, vulgus certatim indiscretotam sexu Christianos multiplici crudelitate laniabat. Quorum plurimi distinctis passionibus atque nominibus ad succedentes memorias peruenerunt. Innumeri verò vel carceris squalore extincti vel subita persecutorum rabie delecti humana quidem memoria sepulcri sunt, sed cum summa ac sempiterna gloria in libro vitæ cælestis inscripti. Nam post vltimam martyrum stragem & sequentium passionum crudelitatem, (de qua etiam Christi famuli quos ad Asianos.

Persecutio tẽpore Antonini Veri Lugduni.

Epistola Viennensis & Lugdunensis Ecclesie, quos ad Asianos.

Epipodius
& Alexander occultè
Christo de-
feruiunt.

Epipodij
patria.

Virtutes.

De hoc cal-
ceamento
martyris
seribit Gre-
gor. Turon.
de gloria
Cōfess. c. 64.
Captus Epi-
podius in car-
cerem mit-
tatur.

quos tunc illustrissimæ vrbes Vienna & Lugdunum tenebant ad ecclesias Asiæ & Phrygiæ scripta mitterunt) cum pœnè ad internecionem Christi nominati à gentilibus crederetur extinctum, Epipodius & Alexander occultè Catholico cultui operâ dare pœnè fidi per proditiōnē nunciatur: quos ille indagatōe sollicita, religionis reliquias in illis extinguere cupiens, præcepit inquiri.

Et quidè Alexander natione Græcus: Epipodius verò Lugdunensis ciuitatis indigena ambo iuuentutis flore conspicui simul à teneris vna cum literarum gregiam pietatem imbiberat. Erant clarissimi parentibus ad omnem religionem ac modestiam instituti, parentumque Christianorum exemplorū suis cohortationibus ad omnium virtutum incrementa sese excitabant. Sæuiente autem persecutiōne ad aliam atque aliam ciuitatem declinantes ac per latebras tyranni persecutiōnem euadentes Tandem septa murorum occultè egressi, cuiusdam religiosæ ac fidelis viduæ tugurium introierunt. Cumque ibi aliquândiu tecti fide mulierculæ & humilitate latuissent, tandem sagax illos inquit inuenit, eosque per angustum cellulæ aditum intrantes manus infecta corripuit: qui ita trepidantes irruperant, vt S. Epipodius calciamentis vnus, dum pauidus profliret, priuaretur: postea fidelis mulier, tanquam thesauros sibi repositos occuluit.

Itaque captos etiam ante discussionem carceris cepit, quia manifesti putabatur criminis esse, appellatio Christiana. Deinde post triduum, vultu post tergum manibus, ante Præsidis statuam tribunal: quos sæuissimus iudex, astute & impudenter gentiliū multitudine, de nomine & proditiō-

ne interrogauit. Illi verò & vocabula sua ediderūt,
 & Christianos se esse perspicnè testati sunt. Accen-
 ditur ergo iudex & popularis clamor atollitur, &
 innocentes omnium simul insania incurrit. Po-
 testas eos increpat & furorē suum huiusmodi cla-
 more testatur: Etiam nunc aduersus deos immor-
 tales humana temeritas perseverat? Eriā nunc con-
 uelluntur principum sanctiones, & vno eodemque
 maiestatis crimine Imperator impugnatur & nu-
 mina? Vbi sunt tormēta quæ intulimus? vbi cruce? vbi
 gladij? vbi bestia? vbi ignita lamina? vbi di-
 strictio etiā ultra mortis terminos procurata? Ex-
 tincti sunt homines, sepulcra non extant, & tamen
 Christi memoria perseverat? O puniendi, quo au-
 tem in religione vetita perdurāstis? Iam nūc pro ve-
 stra præsumptionis temeritate pœnas dabit: ac
 ne se inuicem exhortentur, aut muniāt sermone vel
 muribus, eiecto Alexandro, qui est ætate firmior, Epi-
 podius applicetur. Quem scilicet singulariter de-
 stratum, dum pro coniectura ætatis teneriorem a-
 nimo iudicabat, serpentis antiqui vsus calliditate,
 venerata blandimentorum arte sollicitat. Video e-
 nim te, ait, iuuenē: & nefas est vt in intentione præ-
 mi propositi perseueres & pereas. Nos immortales
 deos colimus, quos vniuersitas populorum, quos
 etiā nominibus proprijs sacratissimi principes ve-
 nerantur. Nos deos colimus lætitia, conuiujs, can-
 tionibus, laudibus, commestatione & lasciuijs: vos
 vero hominem in crucem actum, cui cuncta volu-
 ptates displicent, qui ieiunijs corporisque afflictio-
 nibus delectatur: & qui postremò suis cultoribus
 præmia nulla conferre potest. Nam qui se à vilissi-
 morum hominum insectatione tueri non potuit,
 alijs quid quæso beneficij conferet?

Minæ iudi-
cis.

Blāditur iu-
dex Epipo-
dio.

Ad

Epipodij
constantia
viris & o-
ratio Spi-
rituallima.

Ad hec beatus Epipodius: Non ita me Christus
Catholica fidei armavit affectus, vt sensum meum
blanda misericordiae tuae figmenta permoueat. Va-
tas enim ista crudelitas est: & vobiscum viuere ma-
xerena. Ceterum a vobis perire, gloriosum. Semp-
ternum vero Dominum nostrum Iesum Christum
quem tu mihi crucifixum commemoras, quid
resurrexisse ignoras? qui ineffabili mysterio hoc
pariter & Deus famulis suis tramitem immorta-
tatis instituit: & ad caelestia regna perducit. Se-
nissis, quae captum tuum excedunt, ad eone den-
es, vt nescias hominem ex animae & corporis de-
ci constare substantia? Animae imperio, corp-
feruitio magis utimur. Turpitudines, quibus
mones vestros colitis, oblectant membra corpo-
mentes interimunt. Quia autem illa vita est vobis
tis potioris detrimta capiuntur? Nos pro a-
aduersus vitia dimicamus. Vobis Deus ventis
& in morem pecudum post ingluuiem prodig-
finem vitae praesentis mortis iudicatis occalum-
terum nos, quicumque vobis persequenibus in-
mus, dum tempora amittimus vitam ingredimur
aeternitatis.

Ceditur pu-
gnis os mar-
tyris & ille
fit constan-
tior.

Iudex vero responsi huius liuore & admira-
ne defixus, iracundiaque stimulantem commota
mirabile eloquentiae domicilium, id est, os ma-
ris elidi pugnorum ictibus iubet. Ac deinceps
Epipodius illato dolore constantior, mixtis con-
dentibus, haec verba profudit: Christum cum
ac Spiritu sancto Deum esse confiteor, dignum
est, vt illi animam meam refunda, qui mihi redem-
tor est & redemptor. Ita enim mihi vita non
tur sed mutatur in melius. Nec interest in
corpo-
inuecta.
Cum
loquere
penditu
latera ei
bito pop
vel obru
uis, sa
re omniu
ens aut e
tionem, p
ad sedan
& infan
guendam
riri iuber
multus, t
tio accele
ac perfect
remuner-

torporea quo sine soluat, dum modò anima cælis inuecta, ad suum reuertatur auctorem.

Cum hæc beatus Epipodius constanti assertione loqueretur, imperio truculenti iudicis eculeo suspenditur, circumstantibus hinc indè lictoribus, ut latera eius impressis vnguibus sulcarètur. Tunc subito populi terribilis clamor factus est, petentis, ut vel obrueretur imbre saxorum aut membratim diuisus, sæuientium insania carperetur. Sed de furore omnium tarda erat crudelitas iudicantis. Meruens autè Præses, nè magis vim perferret, & per seditionem, potèstatis ac iudicij reuerentia turbaretur, ad sedandum circumfusæ multitudinis præcipitem & insanu furorem, causamque cõmotionis extinguendam, educu extra tribunal, gladio raptim ferri iuber. itaque quãto infestior fuit inimicorũ tumultus, tãto citius, dispositione diuina, cõsummatio accelerata est martyrij: ut pueru suu de passione ac persecutoribus triumphãtem velocius Christus remuneraret, qui est benedictus in secula. Amen.

Quæ hoc loco sequuntur de Alexandro socio Epipodij lector inueniet infra 24 Aprilis.

CERTAMEN SANCTORVM ET GLO-
riorum Martyrum Acepstima, Ioseph, & AEthala.

ex his quæ sunt apud Metaphrasten.

Vo tempore Saporius Persarum rex Christi- 22. Aprilis
anum nomen acerrimè persequabatur, A- Acepstima
cepstimas ætate ac prudentia venerandus virtutes.
Christianam religionem acrius defendendam suscepit. Erat enim non solùm ætate & canitie gratus sed morum etiam grauitate omnibus adeo conspicuus ut cuncti solo eius intuitu ad animi quantam modestiam pietatemque vocarentur. Quibus
saue

Gladio S. E.
pipodius fe-
titur.

sanè virtutibus cunctam aduersariorum aciem
 quam aduersus fortissimum antagonistam in
 uocauit. Nam vt de reliquis ipsius virtutibus
 dicamus, certè fuit rerum humanarum & preter
 bentium contemptor adeo eximius vt adhuc
 ris constitutus verus caeli incolam mente cre
 Cum iniectis ei iussu Saporij regis vinculis
 uus per domum suam traheretur, & quidam
 ius familiaribus eum hortaretur vt aliquid
 mo sua disponeret: ille manu eam ostendens
 inquit, domus mea amplius non est. Ego enim
 ad supernam illam commigro. Cum autem
 gorum principem (is erat Adrachus) produ
 set, rogatusque an spreto regis iussu ac dijs
 vnum Deum prædicaret, respondit beata illa
 ctus nullo timore affecta: Vnum ego Deum
 co, vnum, inquam: & quantum in me est
 confulo, hortor atque admoneo vt huic se
 ti, quod veram æternamque salutem adfert.
 ciant. Magus autem: Audiuimus sapiens
 canitiem rara quadam prudentia adornatam
 sed nunc demùm falsum eum rumorem esse
 perio: cum videam te planè stolidum atque
 entem, quarè nisi proinus mutata sententia
 iussui obedientem præbueris, ne ipsa quidem
 ctus à grauissimis, quæ vobis constituta sunt
 supplicijs. Cui diuinus senex: Si putas me
 nis ab huius dogmatis quod hâc meam ex
 nitiam professione auellere planè deliras.
 ceter neque senectus, neque ipse Deus meus
 à vestris manibus me liberat, nõ tamen ideo
 fide vilo modo desiscam. Quid enim
 tum paulò post sit exoluendum. Non adora

Cōtempus
 rerum ter-
 renarum in
 Acopsima
 eximius.

Preclare vo-
 ces marty-
 ris.

nem, non colam ignem. Nemo meam irridebit, se-
 nefurum: nemo vitio mihi dabit, quod vitæ cupi-
 dus pauculos hos morituræ carnis dies despiciam.
 Hac martyris constantia grauius irritatus scele-
 rus iussit sanctissimam illam senectutem grauius
 deo flagris cædi vt nulla corporis pars illæsa per-
 maneret, solumque purpureo tinctum cruore cru-
 dele alijs spectaculum exhiberet. Deindè à plagis
 relaxatum, rursus vinctum catenis suo iussit tribu-
 mali sitti dixitque: Vbi nunc est Deus tuus quem co-
 ego enim? Acepsum? Veniat & te è meis eripiat mani-
 bus. Cui martyr animo equè inuictus: Deus, inquit,
 sceleratissime, qui cælum terrâque implet potens
 ac dijs potest me tuis è manibus liberare. Tu autem cum terrâ
 beatâ illâ & puluis, in quem audes superbire? Tu quidem
 ego Deum paribundus in scelere tuo ad tempus exultas sed ad-
 me est omnis tempus quo traderis igni inextinguibili, vt quem
 huic se des doras eum tunc impietatis tuæ ultorem sentias.
 His maiore ira incenso Mago, gratiores catenæ
 sæpius illi inuictus iniecit. Die autem sequenti fuit etiam com-
 ad ornatum archiepiscopus Ioseph quidam ex pago Bethlabuca ori-
 nomem esse videns vir cum presbyterij honore tum splendore
 um atque virtutum omnium illustris vnâ cum Diacono A Ei-
 sententiâ Bethnoadara viro instar magni Eliæ ad argu-
 pfa quidem eundem & docendum propenso & maxima dicendi
 tuta sunt libertate præditus. Hi scelerato oblato Mago, Chri-
 outas meæ fidei puritatem cum factis tum dictis tanta
 eam exornate spirabant vt Magus in rabiem quâdam con-
 deliras. Noster ipso vultu sanè toruo nimis cuncta suppli-
 us meus quæ mortemque minaretur: ac tandem præ furore
 men ideo in vocem prorumpens: ô genus, inquit, perditissi-
 nim, viles abiectique homines vt quid vos falsis
 hoc naturæ doctrinis simpliciores in fraudem pernitièquè tra-
 Non adoratis? & aliorum oculos præstigijs perstringentes delu-

Dirissimè
flagellatur.

S. Senis com-
stantia.

Ioseph pres-
byter com-
prehenditur.

Irem A. i.
thalas.

Responsum
Sacerdotis
Christi.

delutis? Cui beatus Ioseph: Nos, inquit, neque
stigijs vtimur, neque quemquā in fraudem industria salu-
limus: sed cunctos cæcis errorum tenebris constringer-
ros ad veritatis cognitionem & in veram sempiternam Punice
namque libertatem è durissima dæmoniorum etiam ijs fra-
uitute vindicamus. Viles autē & abiecti noscitur tantum
nostra sumus, ut potè qui omnibus facultatibus annuum
pauperes Christi distributis, æternas securi omniam tu-
expeclamus. Hanc orationem martyris intermandis hu-
Magus: Missas, inquit, facito nugis istas & complicita exco-
deo Soli sacra. Illo autem præcisè & complicita exco-
renuente Magus ira accensus virgas expulsi sane ni-
tensumque statim verberari iussit. Laceratimenter irri-
nossi mali Punice rami sacras carnes sed verum stimu-
dus Sacerdos oculis inter supplicia ad cæca horre-
laris, Ago tibi gratias, dicebat, ô Domine præcedentur
quod dignatus sis me meo sanguine tinctum in membris
dibus peccatorum abluere. Lictores hæc carceras mar-
dio dicentem & spiritu exultantem duabus catenis in ter-
datum catenis carceribus apud Acepsimam puerent.

S. Ioseph
virgis asper-
timis exdi-
tus.

Illo autem hoc modo abducto iudex ad Magus
Iam conuersus: Tu verò, inquit, quid dicis? Quis iussit:
bis in iussum regis? an etiā simili stultitia? Quis fieri v-
tis furore ad supplicia rues? Respondit Christus: Inqui-
tyr: Nunquam ego, mihi crede, eò furoris impetu, neq-
tisque prorumpā ut in contemptum Creatoris mutar-
Solem hunc adorem. Neque tuas quicquam mutar-
suppliciaque timeo: sed eum timeo qui potest vitam
simul cum ipso corpore animam in tartarus abire. Quis
mas præcipitare. Tunc Magus fera quavis in supplicia vin-
rior iubet sacras martyris manus poplitibus constringi
ri atque oblongum in medio vtriusque catenarum
lignum: deinde sex admodum viros robustos etiam

Inmane
supplicium

...quirit, neque... extremates ligni conscendere, vt factis de in-
 fraudem in duffria saltibus fortiter premerent corpus, ossaque
 tenebris confringerent. Nec his contentus supplicijs virgas
 veram semali Punici addi, sperans fortissimum Christi ath-
 et monitionem etiam ijs frangendum: qui tamen inter ipsa suppli-
 biefti notitia tantum abest vt animum demitteret, vt etiam
 us facultatibus ipsam hac voce compellaret: Vt video
 as securi magnam tu, canum coruorumque instar, in deuo-
 rtyris inuendendis humanis corporibus voluptate hauris: nul-
 is istas & mlaque te fatietas capit; quare age noua iterum sup-
 cis & complicita excogita: nam, me quod attinet, presentia
 gas expectare sane nihili facio. Hac dicendi libertate vehe-
 t. Laceratimenter irritatus Magus lictores verbis suis tan-
 rnes sed verum stimulis quibusdam ad multiplicanda sup-
 cia ad crudeliter hortatus est. Illi verò ne molles fragilesque
 ò Domine viderentur tanta crudelitate seuierunt vt dissolu-
 ne in eorum membrorum compagibus ossisque contractis
 ores hæc carceris martyris carnes discerperent: ac foedè lani-
 em duabus in terro carcere pro mortuo habitum relin-
 Aceptimauerent.

Fortissimus
Æthale a-
nimus.

Foedè laceratur
Martyr
sanctus.

Quinque iam dies in carcere exegerat cum rur-
 o iudex ad magus scelere & furore horribilis martyres e-
 quid dicitur: quæsiuitque; an mutato consilio Soli sup-
 li stultitia placere fieri vellent. Sancti autem vno ore: Notum
 pōdit Chæris inquit, ò iudex, nos neque minis, neque tor-
 ed furoris, neque donis, neque vlllo denique modo sa-
 tum Creantem mutare cōsiliū. Sed vnum verum sempiter-
 as quicquam Deum colimus ac veneramur, proque eius
 imo qui per vitam in supplicijs abijcere parati stamus.
 in tartarus aditis Magus in rabiē versus corpora eorum
 era quavis in publico vinculo, axillas videlicet, lumbos & tibi-
 is poplites constringi: iniectoque vinculis ligno torqueri
 vtriusque vehementer iussit. Horrendum sanè spectaculum
 viros roborem etiam circumstantibus lachrymas excuriebat,
 Q. 2. fragor.

Vox egregia
martyrum.

Noui eis ad-
hibetur cru-
ciatus.

fragorūque ossium qui ad remotas etiam aures
tingebat multorū gemitus & clamores ex
Et quidem tribus horis continuis supplicium
productum fuit tanta martyriū constantia ut
tyrannū de scelere ac impietate in Deū argueret

Defessus itaque iudex sublatos à lictoribus
rūm carceris condemnauit; vltimo ipsis cum
proposito supplicio, si cibo potūve eos reser-

**Trienio in
carcere dire
affligatur.**

presumerent. Et quidem Christi milites
modū tribus carceris illius squalis, cibo
destituti, pertulerunt nisi quod à simul vinctis
quid alimenti idque furtim interdum acciperent

**Martyres i-
teriam pro-
ducuntur.**

Deinde post acerbam diurnamque carceris
fictionem Sapores (is dicebatur Bithynia
stodia eductos ad supplicia protrahi iussit
bant martyres horrenda confecti macie vincti
miles, colore exfangui cōditis introrsum occu-

que specie ut cuncti pallore & macie percen-
gentesque ceu monstrum quoddam aut tris-
lacrum horrerent. Et quidem Ardasabor Ma-

tyres sic affatus est: Videtis in quantam ca-
tum abyssum deueneritis adeo ut tabe omni-
hausti nobis etiam formidini sitis: quamobrem
bis cōsuluerim ut mihi optime vobis volentibus
audientes sitis, finēque his miseris imponen-

**Acepsimae
praclarū &
constans re-
sponsum.**

minus, restat ut rursus cum acrioribus mor-
plicijs decertetis. Ad hæc Acepsimae: Non
hoc tibi propositum esse ut quauis ratione
nis, siue blanditijs, nos in eandem pestem que-

serum opprimit, impellas: sed mihi credens
potius subire supplicia parati sumus, quam
mum scelus aliqua nos perfidia contaminari
tyrannus: Video, inquit, quid sit, vos ex car-

se semper
non vno su
sanctus &
se licet, no
ocere. Vr
mus, conhi
am de tu a
Non tu
sed prociū
bit, tanta cru
ne martyr
impollutur
Eo confi
lantia ac fe
ben neruis
ri, si egis
Deus, excla
erius. Ita
vna iam m
aueris inst
quibus fid
Post eur
a vir. Cui
no nos pr
alterun
tque oro
vitem atq
nemius qu
ace priuar
vnius A E
spus, si, cu
ponis vir
dece rea
vita tua

etiam autem de sempiternam vobis quietem proponitis, sed ego non vno suppliciorum genere vos consumam. Cui sanctus & iam, inquit, audisti, & si vis iterum audire licet, nos nullam tormentorum tuorum ratione nocere. Vre, sera dissipa, nos eius virtute, cui serui- mus, confisi, tormenta sustinemus ac minimè dubi- am de tua tyrannide victoriam consequemur.

Non tulit diutiùs tantam virtutem ira iudicis, sed prociùs crudis neruis Acepssimam concidi ius- se, tanta crudelitate, vt auulsa planè ab ossibus car- ne martyr concideret, sublatisque in cælum oculis impollutum Deo spiritum traderet.

Eo consumpto adductus fuit Ioseph pari con- tantia ac fortitudine vir, qui similiter extensus ijs- dem neruis fatigatus fuit precone clamante: Saluus es, si egis parueris voluntati. Ille autem, Vnus est Deus, exclamabat, cui spiro impij regis iussu, pa- amur. Itaque multis horis crudeliter verberatus, iam iam morti succubuisse putaretur, in forum ca- ueris instar proiectus fuit: sed mox hauit spiritum, quibusdam reliquijs carceri mancipatus est.

Post eum introductus Aethalas insigni sapien- ta vir. Cui iudex: Vita, inquit, & morte ante ocu- los tuos propositis gloriaque & ignominia, liberũ alterum eorum eligere. Veruntamen te hortor atque oro ne eodem mentis furore, quo ceteri, in- ventem atque perniciem tuam ruas. Quid enim de- nemus quàm nullo operæ precio iucundissima se- ce priuare: & cæca mente ad supplicia ruere? cui Ioseph Aethalas: Meritò sanè me puderet cæli ter- re, si, cum ceteri mihi arctissimo amicitie ac re- sponsis vinculo coniuncti, ætate prouecti, fortissi- me decertauerint, ego qui sum ætate vegetiore, tor- menta tua extimelcerè. Non per Christi mei mor- tem

Flagellatur horrendè.
Reddit spi- ritum.

Itè Ioseph cecidit.

Insignis pro- fecto Aethalæ for- titudo.

Q 3 tem

tem adeò ero fluxæ & interitura huius vitzæ. Non pro ijs, quæ sub adspæctum cadunt, non pro rebus asperis pietatem prodam. Non pro dedecore Christianæ religionis dignitate quam afficiam.

Cæditur Aethiops in thalaso.

His vehementius ira iudicis inflammata, expediti iussit. Sed ijs nihil motus athleta cuncta animo excepit prorsus ut iudex ret, atque ad blanditias conuersus ægrè ad tantam virtutem deleri pateretur. At mar-

Vide admirandum spectaculum.

neribus toto corpore concisus, cum nudatis carnes suas cum sanguine copioso in terras entes cerneret: ô sordide, inquit, & igna putasne hisce me supplicijs frangendum? his ipsis mentis tuæ imbecillitatem fati- declarasti, qui terculamentis abiectarum rum fortissimorum Christi militum robore gere te posse sperabas. Iudex his auditis plane, & accersito quodam è prima nobilitate Adefche nomen erat, oriundus ex ciuitate Hos, inquit, tu accipe, Christianorum martiribus obruendos. Neque enim gladio maduertere volui ut tu in eis cruciandis solertia tuæ laudem consequeris.

Tunc Adefche martyres iumentis imbel transuexit, vbi primùm omnes in fanè carcerem compegit. Erant omnimano destituti adeoque foedè lacerati fracti ut putrefactis sanie vulneribus interdum manuum beneficio succurrere possent interim alijs opem ferre enixè cupientibus dabatur. Hæc ut ad aures piæ cuiusdam peruenerunt, illa intempestæ noctis silentium cerem venit: & delinitis ingenti pecunia

Egregium facinus piæ mulieris.

EPISMA. de
 e huius vizio
 am cadunt
 odam. Non
 is dignitate
 membra summa cum reuerentia exofculari distil-
 flammata
 as athleta
 iudex ob
 is agrè ad
 r. At mar
 am nudatis
 to in terram
 t, & igna
 gendum
 em satis
 biectarum
 itum robu
 s auditis
 ima nobili
 ex ciuitate
 norum man
 n gladio in
 cruciandis
 eris.
 entis impo
 nes in te
 t omni
 lacerati
 eribus
 ere possent
 pientibus
 cuiusdam
 octis filen
 ti pecunia

ibus, martyres domum suam seruatorum manibus
 portari iussit. Ibi verò saniem abstergere, lenibus
 medicamentis doloris vehementiam sedare, linte-
 is vulnera alligare, vnguentis preciosis vngere,
 membra summa cum reuerentia exofculari distil-
 lantem ex ijs saniem excipere, eaque seipsam inun-
 gere, lachrymas fundere, omnibusque modis pieta-
 tis suz iudicia declarare.

Tandem vbi Ioseph his fotus medicamentis ad
 se rediisset: O te beatam, inquit, mulierem, tua in-
 nos misericordia & Deo, & nobis, qui pro eius no-
 mine decertamus est quidem gratissima, sed immo-
 dico lachrymarum imbre nos prosequi, multum
 est à vera & certa Christianorum fide remotum.
 Cui pia matrona: Est quidem mihi animus incre-
 dibili gaudio repletus quòd videam vos cęlesti vir-
 tute munitos tantam dolorum acerbitatem magno
 animo ferre: sed quis lachrymas tenere valeat nisi
 plane omnem humanitatem abiecerit? Tum Io-
 seph: Non oportet te dolore affici propter nos,
 cum certò scias has afflictiones æternam nobis læ-
 titiam parituras. Inter hæc aliæque illucescen-
 die, rursus latenter carceri martyres restituti
 sunt.

Sex admodum menses euoluti erant cum Ade-
 sche in ordinem redactò, Zereth quidam mente
 longe crudelior in dignitate ei successit. Hic die
 quodam Ignem in fano suo adoraturus martyres
 adduci iussit, eosque hunc ferè in modum allo-
 cutus est: Cum rex Sapores potenti virtute sua
 munitas sæpè vrbes strauerit, & innumerabiles
 hostium acies superauerit & in fugam conuertere-
 rit, gentesque plurimas in seruitutem redegerit,
 quid est quòd vos tanta animi pertinacia iussa

Q 4 eius

Zereth iu-
 dex A desche
 succedit.

Verba eius
 ad martyres

Ioseph re-
spondet.

eius despicitis? Ad hæc Ioseph: Si tyrannidem
quit, vel rebellionem aliquam aduersus Regem
strum nouissemus, oporteret omninò ipsum
armis & coactò exercitu vindictam de nobis
tere: nunc verò cùm nullius sceleris conuincamur
quid est quòd tãta in nos crudelitate deserviamus
si victoriam sibi de nobis aliquam pollicetur
alios in nos mittat, nam te quod attinet videtur
tius cum fœminis in thalamis degentibus, quàm
viris decertare posse.

Hac contumelia vehementer irritatus
Itanè inquit, studes me contumelijs ad celera
mortem inferendam prouocare? at ego non
multis varijsque tormentis longo te tempore
carnificatum consumam. Et statim vt aliquando
dicta exulceratum cõtumelia animum sanatum
fit vinctum è summis pedibus, exicatis bouibus
uis cædi, tãta immanitate vt populus ad lacrimas
prouocatus sublato clamore iudicem tyrannum
cusaret. Interea quidam ex Magis secretò ad
tyrem accedentes, in aurem susurrabant, vt
to ad tempus sacrificio Præsidis iram sopiret
ab istis supplicijs eriperet. At martyr alta voce
scedite, inquit, à me qui operamini iniquitatem
nam exaudiuit Dominus deprecationem meam.

Deindè postquàm horis tribus egregia
dine supplicia superasset, iuber eum iudex
vinctis suo tribunali fisti. Ibi rursus postquam
& minas frustra prolatas carceri eum mancipat.
Interea cùm factis superque admirandam
stantiam mirari non posset, & oculos in beati
thalam conijceret nouo furore percitus: Exiit
quit, adhuc in eadem demètia perseverans: **Et
dicit veritatis preco: Viuit Dominus Iesus Christus**

Iterum cru-
delissimè
exditur Io-
seph.

O diaboli
fallaciam.

spes mea vnica cui à iuuentute deseruio, nunquam
 adeo demensero vt dijs vestris, rebus ab ipso crea-
 tis, honorem tribuâ. Hoc responso exagitatus Præ-
 ses iussit sanctum talis in ligno suspēsis flagris con-
 cidi: sed eo magna animi libertate Christum præ-
 dicante, & impijs scelerati iudicis conatibus insul-
 tante, Zeroth ingemuit, ac nè maiori cum nōminis
 sui ignominia dedecoreque contra martyrem diu-
 tius certaret eum laxari imperauit. Erat quidā Ma-
 nichæorum sectæ cultor strenuus, & prauæ hærese-
 os defensor peruersus vinculis simul cum sanctis
 constrictus. Hunc iudex minis pariter ac blanditijs
 aggressus coegit, vt præsentē martyre nefariæ reli-
 gionis superstitionem abiuraret: ille verò primū
 acriter resistit, ac nè plagas quidem recusauit. Sed
 cum violentiūs verbera intrentarent, victus à dolo-
 ribus succubuit, prauumque Manetis dogma abie-
 cit: allatamque statim formicam cōtra Manetis le-
 ges interfecit. Tunc iudex quasi iam debellatū fo-
 ret, ingentis lætitiæ voces attollere cœpit. At san-
 ctus Aethalas in risum solutus & Præsidem & Ma-
 nichæum subsannabat: hunc quidem quod scelera-
 tum Manetis dogma cum fidei Christianæ puritate
 contrallisset: illum verò quod perfidum hominem
 supplicijs se superasse inani lætitia exultaret. Vndē
 maiori furore repletus iudex spinosis mali Persicæ
 virgis Sanctum laniari iussit totoque corpore saū-
 cium carceribus includi.

Eo tempore venit in vicum illum Saborius Præ-
 ses primarius qui facilem sibi de Sanctorum con-
 stantia victoriam pollicebatur. Itaque post, blan-
 ditias frustra allatas flagris eos concidi iussit tanta
 lætitia vt cuncti, qui astabant, misericordia moti,
 tyrannidem Præsidis execrarentur. Sancti verò in
 Q 5 suppli-

Aithalas
 denuò fla-
 gellatur.

Manichæus
 hæretic⁹ de-
 ficit in tor-
 mētis à suo
 Manetis.

Rursus ca-
 duntur San-
 cti.

supplicij exultantes Præsidem vltro etiam pro-
cabat segnitiamque improperantes lęti mortis
tentiam expectabant. Interea iudicibus de mo-
genere consultantibus & ingentem Christianorum
multitudinem, qui lapidum imbre eos obruentem
cogregantibus, sanctus Ioseph, qui in Prætorio
sistebat, annuit iudici tanquam secretum ali-
dicturus. Illo autem propius accedente mar-

Vide S. Ioseph in
impium iudicem
facinus.

inquit, hominum omnium quos Sol videri impo-
tissime, quousque in communem hanc naturam
sæuies? Non te tuę crudelitatis aliquando pud-
Iterumne corpus hoc tot mortis supplicij ab-
quæstionibus subiicere paras? Hęc dicens salu-
in execrandum eius vultum coniecit simulque
lorum conspectum ab eo per contemptum
Ille autem quamvis incredibili vindictę cupi-
te flagraret ab alijs tamen propter infamiam
litatem ea contumelia dignus habitus firmi-
mirandum in modum irrisus ac probris
conticuit suamque ad cathedram pudore
redijt.

Post hęc Sanctum manibus post terga reuol-
pube tenus arenis defodiunt, iubentque circum-
tes Christianos virum inclytum lapidibus
re. Aderat inter alios Isdandul insigni pietate
ligione fœmina, quę ad nefarium facinus pro-
dum adacta viriliter restitit ac libera voce
mauit, se potius mille mortis genera subire
tam quàm cæde sanctorum fœmineas man-
entare. Itaque carnifices ei aculato in mar-
lapidum imbre, Christum inuocantem & ad-
triam cælestem votis precibusque spirantem
ruerunt.

S. Isdandul
fœmina vi-
rilis & egre-
gię pia.

S. Ioseph la-
pidibus ob-
rurus abijt
vita.

Corpus capite tenus lapidum congerie

adhibitis custodibus, seruabatur, cum ecce post tri-
 dum custodibus in vigilia perseverantibus terri-
 bilis repente terræ motus exoritur: indè horrenda
 cum crebris fulgeris tonitrua cunctos in fugã con-
 uerterunt ac tandem ignis de cælo missus fugientes
 pauidè custodes corripuit ac in cineres redegit.
 Neque tamen eo miraculo tyrannis extincta: sed,
 tempestate sedata, venerandus AEithalas animos
 furore ebrios sua insuper morte explere debuit.
 Adductus igitur in vicum, qui Patrias dicitur, eo-
 dem supplicij genere præclarã martyrij coronam
 mente Iunio adeptus est. Corpus fuit à monachis
 locum illum incolentibus summo cum honore sed
 magno cum periculo in sepulcrum illatum. Locus
 autem in quo vltimum certamen martyr confecit
 multis fuit miraculis, Christi potentia & marty-
 ri gloria dignis, illustratus. Illic enim enata quæ-
 dam myrti planta omnia morborum genera de-
 pulit: quæ postquam annis quinque martyris glo-
 riam mirabiliter illustrasset, inuidia tandem ini-
 micorum sublata est, nè falsa eorum numina qua-
 si omnis virtutis expertia in contemptum abi-
 rent.

Per id temporis Milles vir militari gloria apud
 Perfas in primis insignis martyrio occubuit. Hic re-
 licta militia, cum vitæ genus planè Apostolicum
 excolere cœpisset, ad episcopalem cathedram in
 Perlide euectus fuit: vbi pro fidei nostræ defensionem
 multos sæpenuero cruciatus verbera etiam ac
 membrorum distractiones perpessus est. Cumq; in
 qua ciuitate munere episcopali fungebatur, nemi-
 nem ad Christi sacra conuertere posset, ea per iu-
 stam indignationè relicta abijt. Nec impunè durã
 cerui-

Vltio diuina in impi-
os.

Item S. AEi-
thalias.

Nota rem-
miram.

De S. Milles
Episcopo
quem Lati-
na Marty-
rologia Me-
lisum vo-
cant.

ceruicis homines salutaria viri iusti monita contempserunt. Nam non longo post tempore rex deditis primariorum quorundam prouocatus, in gentem ad urbem exercitum trecentis cum elephanta admouit eamque in cineres redactam agrorumque star agricolis excolendam reliquit.

Milles abijt Hierosolymam.

Milles verò misso in peram solo codice Evangelico Hierosolymam religionis ergo se contulit, deque in Aegyptum sanctorum monachorum habitatione celebrem concessit. Quae autem quam admirabilia, & quam diuina ab isto Mille ediderint facinora, testes sunt Syri, qui eius res gestas vitam literis prodiderunt. Quo autem generosi ciamentorum martyrio defunctus sit incertum, quod sanè nequaquam mirum videri debet: quippe cum tam varijs (vt inquit Sozomenus è quibus desumpsimus) cruciandi modi à Persis tam ostentudio ad crudelitatem inuenti fuerint. Verum summam dicam, fertur, viros ac mulieres, quorum nomina recensentur, martyrium id tempus pertulisse ad numerum sedecim milliū: at multitudinem eorum qui praeter hos trucidati sunt numero quidem comprehendi posse: & proprie perdifficile visum esse Persis, Syris & incolis Asiae, qui multum de hac re laborabant, illorum nomina per censere.

Innumeri martyres sub Sapore rege Persarum.

VITA S. THEODORI SICAEO RVM
*chimandri & miraculis clari. ex ea qua est pro
 Georgio presbytero eius discipulo conscripta. M
 uit ex hac vita anno Domini 613. Heracly Imp
 toris anno tercio.*

22. Aprilis. Siceon oppidum.

Est oppidum in Galatarum regione, quod non appellatur, Anastasiopoli primi An

principatus subiectum. In huius oppidi medio est publica regij cursus via insigni diuersio celebris, ubi puella Maria nomine forma admodum liberali, cum matre Elpidia & sorore Despenia questum faciebat. Accidit autem, vt, imperate Iustiniano, Cosmas quidam equestri gloria clarus, cum ad eas partes index mitteretur & in illud diuersorium desset, perspecta Mariæ pulchritudine amore illius caperetur ad eam vehementi, vt nisi amplexibus eius possit ab ea auelli non posset. Itaque Maria ex eo gruida facta, vidit nocte secundum quietem stellarum mirabili fulgore splendentem suum à cælo in terram descendentem. Unde experrecta ingenti timore perfusa Cosmæ visum narravit: qui rei nouitate secum diligenter expensa, mulierem ad omnem virtutem ac præcipuè castitatem hortatus est haud dubie prælagiens eam eximie sanctitatis fructum concepisse.

Expleto igitur partus tempore puerum eleganti forma enixus est, cui in sacro fonte Theodoro nomen imposuit. Cum autem sextum ætatis ageret annum mater, vt in regia ciuitate ad militiam educaretur multum laborauit, puerumque preciosis ornatum vestibus, & aurea zona, de more aulico, præinctum, aliisque rebus ad luxum & superbiam diligenter instructum, ad regiam deducere cogitabat. Verum quæ nocte in viam se dare statuerat, egregius Christi martyri Georgius apparuit, eamque ab ea mente reuocauit dicens: Quodnam est hoc tuum de puero concipium? Missam fac inanem istam gloriæ sollicitudinem. Rex enim, qui cælo terræque dominatur, ipsum sibi puerum requirit. Hoc somno mulier vehementer turbata, totam se luctui lachrymisque dedit, & deus puerum breui ex hac vita à Deo euocandum.

Hæc.

Parentes S.
Theodori.

Somnium ma-
tris S. Theo-
dori.

Nascitur
Theodorus.

Traditur li-
teris.

Hærebat itaque animo inter spem & metum
nis admodum duobus cui potissimum vitæ gene-
filium tradere vellet. Tandem perspecta ingenij
licitate ac indole optima literis eum magistro
dam imbuendum tradidit: in quibus tam admi-
biles progressus fecit ut cunctos coætaneos mi-
parafangis superaret. Erat in ædibus maternis
phanus quidam insigni pietate ac castitate vir
principes viros hospitio excipiebat & in sum-
ciborum apparatu ac vitæ licentia Quadrage-
diebus solo pane & aqua vitam sustinebat: cu-
verò laboris & industriæ suæ premia ecclesi-
pendebat: optimamque temporis partem pre-
alijsque pijs operibus tribuebat. Puer autem
viri huius eximia virtute, diuino inflàmatus
re, vitam eius æmulari, ac summa contentione

Ecce quæ
modo puer
adhuc imi-
tatur virtu-
tes senioris.

stigijs eius insistere cœpit. Itaque ad vesperam
in ludo literario ieiunus persistebat: vespere
cum Stephano ad preces Deo nuncupandas Ecce
frequētabat. Nec poterat vllis minis vel verbera-
pium filium ab hac consuetudine mater reuocare
prorsus ut initam abstinētiæ rationē mordicus
paret, potiusque verbera quàm carnis delicias adma-
naret.

Erat in monte scholis vicino mons asper egre-
templo D. Georgio sacro visendus. Hunc puer
tionis gratia frequentare solitus erat. Mater
cùm ægrè id ferret, præcipuè quòd antelucanum
ras præueniret, clanculumque se è lectulo mu-
eriperet, puerum minacibus primùm verbis
facto prohibuit, deindè verberibus etiam cogit
postremò verbera pariter ac verba, Christi
spernentem vinculis ad lecticæ calcem alligat.

S. Georgius
apparet ma-
tri S. Theo-
dori.

Sed nocte illa sanctus martyr Georgius, cum
mina pius puer frequentare cupiebat, stridit

Minabundus matri apparuit: mortem ni solueret puerum, se illaturum affirmans. Vnde à somno excitata mater puerum inclamavit, solutūque quod vellet liberum abire permisit. Puerο autem ad templum magno cum gaudio & alacritate tendenti infestus frequēter dēmon occurrebat, qui multis dolis ac terriculis à pio opere pium puerum reuocare nitebatur. Aliquandō enim luporum aliarumq; ferarum assumpta specie tanquā devoraturus inuadebat, quem Christi martyr protinūs in fugam vertebat: seq; pio puero itineris deindē comitem praebebat. Quae res tanto animum eius gaudio perfundebat vt exultabundus multa de comitis sui benignitate, elegantia ac humanitate narraret.

Iamque duodecim aetatis annum attigerat, cū die quodam martyris Gemelli templū domui suae propinquum ingressus in vora precesque incubere cepit: tanto animi ardore vt totam in eo noctē exegeret. ecce autem visus sibi, Regi maxima militum cuncto caetera astare, huiusmodi ab eo vocē audire: Strenuē pugna Theodore, vt perfectā in caelestium militia coronam cōsequaris. His auditis somno solutus multò cōcepit ardētius omnibus pietatis operibus incumbere, adeo vt relicta humana consuetudine, à primo Epiphanię die, ad eam vsq; quae Christo Domino palmarum ramis sacra est, in angusta cellula Deo vacaret, eiusque gratiam multiplicatim precibus enixē exposceret. Duabus, verò Quadragesimae hebdomadibus, prima nimirum & media, nemini prorsus sui facultatem faciebat.

Ceterum pius puer vt hymnis & canticis Dei laudes in ecclesia cum caeteris celebrare posset, summa contentione Dauidicos psalmos ediscere institit. Cumq; nullo modo q̄ cupiebat, assequeretur humi prostra-

S Georgius
tutelarīs S.
Theodori.

Nota pueri
solitudinē
& orationis
instantiam.

Totum Psalterium edidit.

prostratus multis precibus ac lachrymis diuini nomini in-
instanter opem imploravit facili que memoria eius Davidis
cis admodum diebus totum Psalterium completum promens,
est. Hinc nouo erga Deum amore inflammatus errans, ad ec-
clesias visitare, noctes diesque in precibus eximie mirandam
diuina mysteria cum incredibili gaudio percipere theodosius A-
pauperibus benignam manum porrigere, ac pauperibus extolle-
re. Hinc cum verbo tum exemplo. Hinc cum
mouere.

Erat ijs temporibus insigni pietate vir Glykazonio ob-
nomine, in loco qui Trapezas dicitur, ad quem de curandis
odorus puer, audita fama sanctitatis eius, conuersus se ex-
iit ut benedictionis gratia potiretur. Hunc uisum uellet, quæ
ctus conspicatus, cum protinus florentem in Deo, dixit:
diuinitus virtutem agnosceret, hilari eum uultuque filio, in-
scepit. Erat ingens eodem tempore terræ sterilitas, sed toto-
ita ut humus nimia siccitate laborans cunctis, sed toto-
talibus diram famem minitaretur. Itaque Glykazonius nihil: ni-
us assumpto secum puero ad fores templi Domini uenit. Erumque su-
ni Baptistæ sacri abiit, puerumque monuit ut in uirgine The-
secum in terra genibus salutiferum precibus inueniret. Exe-
brem à Deo impetraret. Paruit continuo pluuia horâ. Illi
peractis cum insigni pietate precibus celum inueniret ardenti
repente obductum ingentem pluuiam vim inueniret non hor-
effudit ac imminens calamitatem magnam. O
gaudio pariter atque admiratione depulsi.
Iam uero ætatis suæ quartodecimo relictis
gnatione spreto opibus ac diuitijs, abiit ad
quendam octo passuum millibus à domo sua
tem qui Dianæ multisque dæmonibus sacrum
ad eumque hominibus infestus ut nemo nisi
mortis periculo eò accedere posset. Hanc
(Aream eum appellabant) puer ingressus
ac ieiunijs multisque corporis afflictionibus

Precibus im-
brem à Deo
impetrat.

ymis diuini nomini infidijs expurgare coepit. Strabat in aquis
memoria regis Dauidicos continuo psalmos e pio pectore
am complectens, contra demonum insultus viriliter de-
flammas errans, adeo vt cuncti sublati in caelum manibus
scibus ex admiratione pueri virtutem praedicarent, ipseque
dio per Theodosius Anastasiopolis antistes dignis eum lau-
gere, ac postibus extolleret.

exemplo. Hinc cum iam in ore omnium fama sanctitatis
vagaretur, homo quidam vnicum suum filium
e vir Glyzimonio obsessum ad eum derulit, atque humili-
ad que curandum tradidit. At puer istarum rerum ad-
eius, contra rursus se excusabat, & ab homine, quidnam fie-
r. Hunc vellet, quae fuit. Cui pater, tradito protinus fla-
rentem in illo, dixit: Percute immundum spiritum, mini-
i eum vellet, impera vt malignus eum deserat. The-
terra flentis pueri ductus simplicitate fecit vt edoctus
ns cunctis, sed toto biduo minitendo & flagellando pro-
Iraque Geomachii nihil: nisi quod immundus cachinnos ederet
templi Domitiani subannaret. Tertio autem die instante
monuit vt urgente Theodoro commotus daemone vocifera-
precibus sic exeo, puer, exeo, nec amplius resisto. Da-
continuo hora. Illo autem ad altare ascendente, & pre-
scelum ardenti pietate fufis diuinam opem imploran-
a vim in daemone horribiles cum miserando eiulatu clamo-
rem magis seculat: O magna vis Nazaraei, qui suo in terras
depulit. O magna vis Nazaraei, qui suo in terras
cimo relicto, a quo puero expellor? Neque e-
s, abije ad gratiam caelitus illi concessam ferre possum.
domo sua gratiam nostrae ab hoc meretricis filio cala-
nibus sacro imminet. Execranda dies, in qua genitus es.
emo nisi ce-
ter. Hunc
gressus pro
flictionibus

Stat diu in
aqua gelida,
& contra dx-
monis infe-
stationes
certat.

Expellit da-
monem oleo
& crucis si-
gno.

R
gnam.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gnamque nominis celebritate eo facto acq[ui]situs em Sub
 At puer diuino excitatus spiritu, popul[us] dicitur: ac la
 sum declinauit, fugaque in desertum ad exim[um] Agabar tu
 praeursoris salutem quaesuit. Conscensionem quomodo
 celso admodum monte, petram ad se regem in honore ad
 neam intuitus, amplam sibi speluncam sufficiens inuenerat
 fructuque aditu, biennio in ea latitauit, quous ex grat
 ceteris cognatis acerbè eum taquam mortu[us] era Euange
 gentibus. Credebant enim vel à militibus, ali cupidita
 aut certè à feris laniatum: nam solo quod olim ad i
 cono conscio id vitæ genus elegerat, qui p[er] votis
 paululum cibi ex oleribus, & aqua pusill[is] p[er] hanc temp
 speram subministrabat. Cum autem exacto p[er] p[ro]p[ri]o qui m
 ennio mulieres propinqua Diaconum frater, Patrius cu
 ad montem commeantem cernerent, susp[er]it, e mona
 quod erat, eum cum iureiurando obtestant[ur] quous est:
 quidquid de puero sciret, pandere. Ille quo vigili
 iureiurando coactus, tum multo magis ad p[ro]p[ri]o Deo i
 ri vitæ instituto commotus, rem totam in p[ro]p[ri]o far
 protulit: locumque, vbi morabatur, indicat. p[ro]p[ri]o ramun
 ingenti letitia per fusa eò conuolant, pueri enter qui b
 cie ac squalore confectum, foetore etiam ac v[er]o anas tara
 scateantem reperiunt. Credebant se altera p[ro]p[ri]o sui e
 sterquilinio sedentem videre. Nec mora, p[ro]p[ri]o mul
 planè ac reluctatè domum primùm, inde p[ro]p[ri]o lib
 iam moriturum ad S. Georgij oratoriū abire p[ro]p[ri]o lib
 rabat sanè acerbè mater, ceteraq[ue] muliere p[ro]p[ri]o lib
 tatem eius dessebāt, eum Theodosius An[ti]o p[ro]p[ri]o lib
 episcopus egregia pietate ac religione ad p[ro]p[ri]o lib
 cōspecto capitis eius vlcere, cōtremuit. p[ro]p[ri]o lib
 data benignè admodum salutatione, lecto p[ro]p[ri]o lib
 rauit. Interea magno cum labore abluta p[ro]p[ri]o lib
 lineis vlcera eius pannis absterferunt: & con p[ro]p[ri]o lib
 pitis totonderunt. Postridie verò antilla p[ro]p[ri]o lib

Latitat in spelunca biennio.

Tandem innotescit vbi nam sit.

Initiatus factus.

actio acquirere: ac sacra benedictione munitus se dimisit.
 Agerebat tunc Christi seruus annum octanumde-
 cim quo contra Canones solo sanctitatis sua te-
 monio ad presbyterij gradū euectus fuit: quem
 athena cōscendit vt planè de sua virtute diffusus
 ex gratia Dei penderet, eumque perpetuò ex
 Euangelij lectione suspiraret. Hinc incredi-
 bilis cupiditate, sacra loca visendi incensus Hiero-
 solymam adijt, vbi in singulis locis maxima animi
 precare votis precibusque solutis tadem ad Dei ge-
 nericis templum, quod Churoba vocatur, Iordani
 ripam peruenit: ibi salutato Archimadrira
 Patribus cum eo degētib' monastica religionis
 suscepit, expletaq; annua' celebritatis læ-
 ticia, e monasterio in Galariam ad patriam suam
 reuersus est: sanctiq; Georgij oratorium repetijt,
 quo vigilijs, precibus ac ieiunijs die nocteque
 Deo seruitutem exhibebat.
 Inter ea fama virtutū & sanctitatis eius quidam
 oppido oriūdu' in studium pietatis
 enter qui benigne acceptus, ac monastico habitu
 tātā breui virtute claruit, vt etiā dāmones
 sui exēplo ab obsessis corporibus fugaret.
 Inter ea mulier periculo vteri laboras, cū Theodo-
 ro liberata esset filiū suū, egregia probitate
 ei vitæ eiusdē institutis erudiendū ob-
 iit. Theodor' verò, cōstructa sibi ad corporis qua-
 tate cellula, diuisis poenitentis laborib' corpusculū
 quada' decem & octo librarū lo-
 domabat, oēsque cupiditates, q' solito vehemē-
 tate crescebant, constanter elidebat. Gestā-
 monitoris loco, asperū quoddā vinculū, aliaq;
 ius ipse pedib' iniecerat, q' ad tumulū vsq; reti-
 nere

Rare exem-
 plo nec te-
 mere imita-
 do fuit pre-
 sbyter an-
 nos natus 18

It Hieroso-
 lyman.

Accipit hā-
 bitum mō-
 nasticum.

Ferrea loxi-
 ca domat
 corpus.

R 2

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

Mira victus
parcimoniam

nere constituit. Tanta vero erat parcimoniam
ut a diebus Christi natalitij sacris ad Romam
festinitatem solis oleribus, nullo pane, idcirco
batho solum & die Dominica victitaret.

Nota vitæ
duritiam.

Porro labores aliasque corporis afflictione
hyemali potissimum tempore sustinebat
admiretur? Indixerat sibi legem ut a galli
vesperam vsque in rerum diuinarum contem-
platione immobilis persisteret, neque villo
tuis aeris iniuria vel corporis afflictione
hanc legem violare volebat. Hinc saeuient
maximaque niuis vi in domicillum (te-
tebat) decedente tanto interdum corpus
contractum fuit ut pedes glaciæ concreuerunt
tepida perfusa loco, cui affixi herebant, mo-
tuerit. Hæ autem molestiæ tantum ab eis
liquando mouerent, ut eas diuini amoris
ne sentiret quidem: adeo ut vno semper
vultu læta pariter ac tristia perferret. His
fies non modo varijs calamitatibus oppre-
ra etiam ad eum conuolabant, & incredi-
suetudine cum ipso versabantur. Inter
quædã toto triennio eius beneficio victi-
bus se mansuetam exhibebat.

Leprosus
sanat.

Accessit quandoque vir quidam horren-
corpore lepra deformatus supplicibus ab-
bus sanitatem postulans. Vir sanctus nihil
eum vestibus exutum ante se consistere
bitaque certa precatationis formula aqua
corpus tinxit signatūque Crucis figura
nè & incolumem à se dimisit. Eodem
pressus presbyter quidam, Colluras nomi-
ca illius beneficio, quam induerat, sanatus
insuper egregia sanctitatis suæ beneficia

ORI
 arcimonia
 s ad Rom
 pane, id
 itaret.
 afflictio
 ffinebat
 ve à galli
 rum cont
 e villo m
 fficione
 ic scruen
 am (teco
 um corpe
 concret
 rebant, m
 um abell
 amoris d
 semper
 ferret. H
 bus oppre
 & incre
 ir. Inter
 cio victi
 dam horro
 phicibus
 nctus nihil
 onfistere
 ula aqua
 is figura
 Eodem m
 lluras no
 erat, san
 ae beneficia

um confluentibus largiebatur : ac præcipuè infen-
 sos infellosque hominibus demones magna virtute
 comerebat. Solo namque verbo aut morbos & lan-
 guines curabat, aut immundos spiritus ex corpori-
 bus humanis expellebat.

Quibus multi comoti miraculis monasticæ vitæ
 institutum arripiebāt, eiusque disciplinam magno
 gaudio amplectebantur. Hinc nouum mona-
 sterium edificari coeptum non minus maximarum
 virarum splendore, quàm incolarum multitudine
 celeberrimum. Quo in opere versantibus sedulo
 monachis non pauca vir sanctus miracula edidit.

Et quidem inter alia cum miræ magnitudinis saxū
 nullis viribus loco suo moueri posset, vir diuinus
 solo verbo ita comouit, vt ad illius imperium quo-
 cumque velle se transferret. Currus aliquot viua
 cauce conuisti cum in medio itinere ingenrem imbri-
 um vim non sine manifesto incendi j periculo è cæ-
 no decedentem expectarent & aurigæ pauidi virum
 sanctum ad opem maturè ferendam compellarent,
 cæperetque iumenta à plaustris remouere ne simul
 ab ignis truitia, quòd futurū metuebant, cum plau-
 stris adsumerentur, vir sanctus id fieri prohibens
 scissilis in cælum manibus statim nubes ita duas in
 partes discidit, vt imbribus magnis vtrinque deflu-
 entibus, ne gutta quidem in currus decideret.

Vix templi ædificatio ad iustā altitudinem per-
 tineret, cum defuncto Timotheo Anastasiopolise-
 pitepo ad id honoris culmen inuitus planè & re-
 uolens euectus est. Nam ciues pariter & clerici ci-
 uitatis, pia quadam vi illata, è monasterio protra-
 ctum in lecticam coniecerunt, ac summo cum ho-
 nore nec minori gaudio in sede collocarunt : quam
 nec tantique virtutibus adornauit vt nouus qui-

Dæmones solo verbo pellit.

Nouum exstruit monasterium.

Miracula eius duo præcipua.

Inuitus plane rapitur ad Episcopatum.

¶ tertio Hic
rosolyam.

Redire no-
lens ad suos
inrepatur
à S. Geor-
gio marty-
re.

Addicat se
Episcopatu.

dam pietatis ac iustitiæ sol exortus viderem **VITA E**
 Scimulabat vehementer eius animum cupit **Magni**
 tertio iam loco sacra visendi; quò vt perent **lani, &**
 credibili amore solitudinis captus statuit, **D** loc
 cathedra, diuinis ibidem rebus ab omni **mù**
 consortio segregatus sedulo vacare: sed non **an**
 visione à Gregorio martyre increpitus pariter **studic**
 sacri muneris functionem remeare coactus **numum s**
 tum miracula quæ eius absentia consensu **fulorum a**
 bantur protinus renouata sunt. Vnde **merer.** Hinc n
 annum in ea dignitate eximia cum laude **enre, dijs suis**
 cum rursus solitariæ vitæ desiderio **inflatur rerum**
 importunè opportuneque episcopales à **sebernicia fac**
 remouere conatus est: ac tandem voti **commodoq; eo**
 ctus rursus se totum in humili fratrum **obsequio dam fa**
 diuinis laudibus nocte dieque celebrans **amque om**
 crauit. Ibi verò tot tantisque virtutibus **indies illius fi**
 magisque clarescere coepit, vt etiam **præter diolos re**
 sanctitati quamuis eximie obscuritatem **quæ apud v**
 adferre videretur. Vndè sanè nec pauca **quæ Apollon**
 multis attingere constitui, nam omnia **in illa libera verita**
 ma sunt: vniuique ita cum altero, **virtute rationis er**
 stantia certat vt haud obscurè virum **eum patens Cl**
 uinum fuisse testentur: dignumque **qui sempiternis: & i**
 ab omnibus memoria celebretur, **atque in pena confe**
 mæ notæ Sanctos collocetur ad **laudem & gloriâ alteris, fi**
 Domini nostri Iesu Christi, cuius **gratia nobiscum qui**
 que virtutibus decoratus tertio **Heraclyi letos. Videret**
 toris anno solutis mortalitatis **vinculis letos. Videret**
 cælorum conscendit.